

for rigtigst at gjøre alle tre Linier til Gjenstand for Undersøgelse; dog maa jeg bemærke, at Gudenaalinen ikke har været særligt undersøgt af vore Ingeniører, hvilket beroer paa, at det var mig bekendt, at den engelske Entrepeneur lod denne Linie fra sin Side undersøge; der er imidlertid en Forskel mellem den Maade, hvorpaa vore egne Ingeniører og de engelske Ingeniører gaae frem, idet de sidstnævnte, der jo ere vant til mere storartede Arbejder, lade sig nøie med et omtrentligt Skøn over Linien og de Udgifter, som den vil medføre, medens vore Ingeniører begrunde deres Calculer paa nøiagtig anstillede Beregninger; naar de komme der udenfor, ere de ikke i deres Element, og have da ikke den Sikkerhed, som er fornøden for at kunne indlade sig paa en alvorlig Underhandling; det var heraf en Følge, at Meningerne om Liniernes Retning maatte ved de førte Forhandlinger let stille sig noget forskjelligt hos de engelske Ingeniører og vore. — Jeg har ved Forhandlingerne om Liniernes Retning haft, om jeg saa maa sige, en dobbelt Stilling; som Underhandler har jeg nemlig haft en Fornemmelse af, at jeg saavidt muligt maatte tage Hensyn til de forskjellige Meninger, selv om de ikke stemte overeens med den, som jeg for mit personlige Vedkommende maatte ansee for rigtig; jeg har saaledes forhandlet og afsluttet om Linier, som jeg ikke selv kunde billige, idet en saadan Afslutning er, saa at sige, en Handling for sig; Ingen veed, hvort længe han lever, og heller Ingen, hvort længe han beholder den Plads, han er paa — jeg kunde desuden ei heller forudsæe, hvilken endelig Bestemmelse mine Colleger maatte komme til, og fremfor Alt, hvilken Bestemmelse Hans Majestæt maatte tage ved Overveielser af denne vigtige Sag; selv derfor om jeg ved at afslutte om alle tre Linier gjorde min Stilling i Altsagen senere hen vanskeligere, satte jeg dog saamegen Priis paa med mig selv at vide, at jeg samvittighedsfuldt havde opfyldt en Underhandlers Pligter, at dette for mig

maatte være det Afgjørende; det mener jeg netop at have gjort ved at forhandle og afslutte om alle tre Linier, idet Valget af Retningen derved i det Hele taget er bleven holdt mere frit ved den paafølgende Afgjørelse. Af de tre Linier, hvorom der her er Spørgsmaal, gaaer den ene fra Horsfjær igjennem Fredericia over Veile til Horsens, det er den østlige Linie; den anden gaaer fra Vandrup over Horsens til Aarhus; den tredje følger den sidste Linie et langt Stykke nordpaa til Sallinge, følger derfra Gudenaadalen og støder ved Aarhus sammen med Tverbanen. — Jeg skal nu ikke vidtløstigt udvikle de Grunde, som have bestemt Regjeringen til at vælge den mellemste Linie og at foreslaae den for det ærede Thing; der er mod denne Linie reist vægtige Betæneligheder fra det militaire Synspunkt, idet man af Hensyn til Landets Forsvarsvæsen har gjort gjældende, at det vilde være nødvendigt at føre Linien igjennem Fredericia — man kom da over Veile — for saaledes at være Herre over Tverbanen i Tilfælde af en udbrydende Krig og kunne forebygge, at Fjenden skulde foretage saadanne omgaaende Bevægelser, hvorved Armeens Sikkerhed under dens Fremrykken mod Nord vilde vanskeliggjøres; den østlige Linie vilde vel komme til at gaae gjennem frugtbare og tæt befolkede Egne, men da den er noget dyrere end den mellemste Linie, og derfor kommer Rysten overordentlig nær, saa har jeg troet, at sidstnævnte Linie vilde være at foretrække, og denne Mening har vundet Regjerings og Hans Majestæts Bifald. Naar man dernæst vil anstille en Sammenligning mellem den mellemste Linie og Gudenaalinen, da maa jeg bemærke, at Gudenaalinen er den dyreste af dem alle, idet det efter de af de engelske Ingeniører anstillede Undersøgelser har viist sig, at der ved den frembyder sig overordentlig store Naturvanskeligheder, og at den navnlig i høi Grad vil fordyres, hvis man, hvad man dog under alle Omstændigheder ikke vilde kunne opgive, vilde have en Sidebane til Horsens.